

Βεβαίως τὰ ἱατρικὰ χρονικὰ μαρτυροῦσιν ὅτι ὑπάρχουσιν ἀληθῶς παρακρούσεις ποικίλων εἰδῶν καὶ ὅτι πολλοὶ νευροπαθεῖς ὁργανισμοὶ ἀπατῶνται ὑπ' αὐτῶν. Πλὴν ἀπὸ τούτου μέχρι τοῦ συμπεράσματος ὅτι πάντα τὰ μὴ ἐξηγούμενα ψυχολογικὰ φαινόμενα εἶνε παρακρούσεις μεσολαβεῖ ἄβυσσος.

Τὸ ἐπιστημονικὸν πνεῦμα τοῦ αἰῶνός μας ἐπιζητεῖ εὐλόγως ν' ἀπαλλάξη πάντα ταῦτα τὰ γεγονότα ἀπὸ τῆς ἀπατηλῆς ὁμίχλης τοῦ ὑπερφυσικοῦ, ἀφοῦ οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ὑπερφυσικὸν καὶ ἀφοῦ ἡ φύσις, ἥς τὸ βασιλείον εἶνε ἄπειρον περιβάλλει τὰ πάντα. Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἰδίως εἰδικὴ ἐπιστημονικὴ ἐταιρία συνέστη ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς μελέτην τῶν φαινομένων αὐτῶν, ἡ Society for psychical Research; προΐστανται αὐτῆς οἱ ἐπιφανέστατοι ἐπιστήμονες τῆς πέραν τῆς Μάγχης χώρας καὶ ἤδη σπουδαῖα ἐξέδωκε δημοσιεύματα. Τὰ φαινόμενα ταῦτα τῆς ἐξ ἀποστάσεως ὁράσεως ἐταξινομήθησαν ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον τῆς Τηλεπαθείας. Αὐστηραὶ ἀνακρίσεις ἐγένοντο ὅπως ἐξελεγχθῶσιν αἱ μαρτυρίαι. Ἡ ποικιλία αὐτῶν εἶνε σημαντικὴ. "Ὡς ἀναδηφύσμενοι πρὸς στιγμὴν ὅμοι μίαν τῶν ἐκδοθεισῶν συλλογῶν*) καὶ ἃς ἀποσπάτωμεν ἐξ αὐτῆς τινὰ τεκμήρια δεόντως καὶ ἐπιστημονικῶς καθωρισμένα.

Εἰς τὸ ἐπόμενον ἐσχάτως παρατηρηθὲν περιστατικὸν ὁ παρατηρητὴς ἦτο ἐντελὲς ἔξυπνος, ὅπως ὑμεῖς καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Πρόκειται περὶ τινος κ. Ροβέρτου Μπῆ κατοικοῦ τοῦ Οὐίγγαν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἰδοὺ ἡ περιέργος αὕτη ἀποκάλυψις γραφεῖσα παρὰ τοῦ ἰδίου παρατηρητοῦ.

«Τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1873 μετέβην ἐν τῷ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ εἰς Σάουθπορτ, ἐνθα εὐρίσκετο ἡ οἰκογένεια τῆς συζύγου μου, καταλιπόντες τοὺς γονεῖς μου ἐν πλήρει ὑγείᾳ κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα. Τὴν ἐπαύριον μετὰ μεσημβρίαν ἀπῆλθον εἰς περίπατον παρὰ τὴν παραλίαν, ὅτε αἰφνης κατελήφθην ὑπὸ τόσης μελαγχολίας ὥστε μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ διασκεδάσω ἐξ ὧσιν καὶ ἂν ἔβλεπον, διὸ δὲν ἐβραδύναμεν νὰ ἐπιστρέψωμεν οἰκαδὲς.

» Αἰφνης ἡ σύζυγός μου ἤσθάνθη αἰσθημὰ τι

στενοχωρίας καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι μετέβαινεν εἰς τὸν θάλαμον τῆς μητρὸς τῆς διὰ τινὰς στιγμὰς. Μετὰ μίαν στιγμὴν καὶ ἐγὼ ἠγέρθην ἐκ τῆς ἑδρας μου καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν.

» Κυρίως τις ἐνδεδυμένη ὥσπερ ἐπρόκειτο νὰ ἐξέλθῃ ἔφθασε πλησίον μου προερχομένη ἐκ τοῦ παρακειμένου κοιτῶνος. Δὲν παρετήρησα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς τῆς, διότι δὲν ἔβλεπε πρὸς τὸ μέρος μου· ἐν τούτοις ἀμέσως τῇ ἀπῆλθονα τὸν λόγον χαιρετίσας αὐτήν, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον τί τῇ εἶπα.

» Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐνῶ αὐτὴ διήρχετο ἔμπροσθέν μου, ἡ σύζυγός μου ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ θαλάμου τῆς μητρὸς τῆς καὶ διῆλθεν ἀκριβῶς ἐκ τοῦ μέρους ἐνθα ἐγὼ ἔβλεπον τὴν ἐν λόγω κυρίαν χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι τὴν παρετήρησεν. Ἀνέκραξα πάραυτα μετὰ ζωνοῦ αἰσθήματος ἐκπλήξεως: « Ποία εἶνε αὐτὴ ἡ κυρία μὲ τὴν ὁποίαν τώρα συναπνητήθης; — Μὲ κανένα δὲν συναπνητήτην, ἀπῆντησεν ἡ σύζυγος, περισσότερον ἐμοῦ ἐκθαμβος. — Πῶς! παρετήρησα, δὲν ἀπῆντησες τώρα, αὐτὴν τὴν στιγμὴν μίαν κυρίαν, ἥτις διήρχετο ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν ἀκριβῶς ὅπου εὐρίσκεσαι, ἥτις ἐξῆλθεν ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς σου καὶ ἥτις πρέπει νὰ εὐρίσκεται τώρα εἰς τὸν πρόδρομον;

» — Εἶνε ἀδύνατον, μοὶ ἀπῆντησεν ἡ σύζυγός μου, δὲν ὑπάρχει ἄλλος κανεὶς ἀπολύτως εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν τὴν στιγμὴν παρεκτός ἡμῶν καὶ τῆς μητρὸς μου.

» Τῷ ὄντι δὲ οὐδεμία ξένη εἶχεν ἔλθῃ καὶ αἱ ἔρευναι ἃς ἐποιήσαμεν αὐθωρεὶ εἰς οὐδὲν κατέληξαν ἀποτέλεσμα.

» Ἦτο τότε ἡ ὀγδόη ὥρα παρὰ δέκα λεπτά. Τὴν ἐπομένην πρωῒαν τηλεγράφημα μοὶ ἀνήγγειλε τὸν αἰφνίδιον θάνατον τῆς μητρὸς μου ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἀκριβῶς κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν. Εὐρίσκετο τότε καθ' ὁδὸν καὶ ἐνδεδυμένη ἀκριβῶς ὅπως ἡ ἄγνωστος, ἣν εἶδον διερχομένην πρὸ ἐμοῦ. »

Τοιαύτη εἶνε ἡ ἀφήγησις τοῦ παρατηρητοῦ. Ἡ γενομένη παρὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Ψυχικῶν Ἑρευνῶν ἐξέτασις κατέδειξε τὸ πλῆρες κύρος αὐτῆς καὶ τὴν ὁμοφωνίαν τῶν μαρτυριῶν. Εἶνε γεγονὸς ἐπίσης θετικὸν ὅσον καὶ μετεωρολογικὴ τις ἢ ἀστρονομικὴ, ἢ φυσικὴ ἢ χημικὴ παρατήρησις. Πῶς θὰ τὸ ἐξηγήσωμεν; Σύμπτωσις, θὰ μᾶς εἴπωσιν. Ἀλλ' ἡ αὐστηρὰ ἐπιστημονικὴ κριτικὴ δύναται ἀληθῶς νὰ εὐχαριστηθῇ ἐκ τῆς λέξεως ταύτης;

Ἔτερον περιστατικόν.

*) Phantasms of the living ὑπὸ E. Gurney καὶ Fr. Myers καθηγητῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κανταβριγίας Frank Podmore, Λονδῖνον 1866. Ἡ Society for Psychical Research ἔχει ὡς πρόεδρον αὐτῆς τὸν καθηγητὴν Balfour Stewart τῆς Βασιλικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου.

Ὁ κ. Φριδερίκος Οὐίγκφιλδ, κάτοικος τοῦ Βελίλ-άν Τερ (ἐν τῷ νομῷ τῶν Βορείων Παρραλιῶν) γράφει ὅτι τὴν 25 Μαρτίου 1880 κατακλιθεὶς λίαν ἀργὰ ἀφοῦ ἀνέγνωσε ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας τῆς ἐσπέρας, ὠναιρεύθη ὅτι ὁ ἀδελφός του, διαμένων ἐν τῇ κομητείᾳ τοῦ Ἑσσεξ ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρίσκετο πλησίον του, ἀλλ' ὅτι ἀντὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἐρώτησιν ἣν τῷ ἀπηύθυνεν ἡγέρθη ἐκ τῆς ἐδρας του καὶ ἀπῆλθεν. Ἡ ἐντύπωσις ἦτο τόσοσιν ζωηρά, ὥστε ὁ διηγούμενος ὥρμησεν ἐκτὸς τῆς κλίνης του σχεδὸν κοιμώμενος εἰσεῖτι καὶ ἀφυπνίσθη καθ' ἣν στιγμὴν ἀπέθετε τὸν πόδα κάτω τῆς κλίνης, κρᾶζων τὸν ἀδελφόν του. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀδελφός του ἐφονεύθη πεσὼν ἀπὸ τοῦ ἵππου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, 25 Μαρτίου 1880, τὴν ἐσπέραν κατὰ τὴν ὁγδόην ὥραν καὶ ἡμίσειαν, ὥρας τινὰς πρὸ τοῦ ὀνείρου, τὸ ὅποιον ἀνεφέραμεν.

Ἐξετάσεως γενομένης ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἡμερομηνία τοῦ θανάτου ἦτο ἀκριβὴς καὶ ὅτι ὁ διηγηθεὶς τ' ἀνωτέρω εἶχε γράψει τὸ ὄνειρόν του εἰς σημειωματάριόν τι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ εἶδε καὶ οὐχὶ κατόπιν.

Ἄλλοτερον περιστατικόν:

«Ὁ κ. Σ... καὶ ὁ κ. Λ... ὑπάλληλοι ἀμφοτέρωθεν εἰς τὸ αὐτὸ γραφεῖον ἦσαν ἀπὸ ὁκτώ ἐτῶν στενότεροι φίλοι. Τὴν Δευτέραν 19 Μαρτίου 1883 ὁ Λ... πορευόμενος εἰς τὸ γραφεῖόν του ἔπαθεν ἀπὸ δυσπεψίας. Εἰσῆλθε δὲ τότε εἰς φαρμακεῖον, ἔνθα τοῦ ἐχορήγησαν φάρμακόν τι τὴν ἐπομένην Πέμπτην δὲν εὐρίσκετο εἰς καλλιτέραν κατάστασιν· τὸ Σάββατον τῆς αὐτῆς ἐβδομαδος ἀπουσίαζεν ἀκόμη ἐκ τοῦ γραφείου.

»Τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου 24 Μαρτίου ὁ Σ... εὐρίσκετο εἰς τὴν οἰκίαν πάσχων ἐξ ἡμικρανίας· εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του ὅτι ἡσθάνετο πολλὴν ζέσθην, τοῦτ' ὅπερ δὲν τοῦ εἶχε συμβῆ πρὸ δύο μηνῶν· εἶτα δὲ, ἀφοῦ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν ταύτην κατεκλίθη καὶ μετὰ ἐν λεπτὸν εἶδε τὸν φίλον του Λ... ὄρθιον ἔμπροσθέν του, φέροντα τὴν συνήθη ἐνδυμασίαν. Ὁ Σ... μάλιστα παρετήρησε καὶ τὰς ἐξῆς λεπτομερείας ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ τοῦ Λ... ὅτι ὁ πῖλός του ἔφερε μέλανα πέπλον, ὅτι τὸ ἐπανωφόριόν του δὲν ἦτο κομβωμένον καὶ ὅτι ἐκράτει βράβδον εἰς τὴν χεῖρα. Ὁ Λ... προσέβλεψεν ἀτενῶς τὸν Σ... καὶ παρῆλθεν. Ὁ Σ... τότε ἀνεμνήσθη τῆς φράσεως τῆς ἐμπεριεχομένης εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἰωβ: «Πνεῦμα διήλθεν ἀπὸ τοῦ προσώπου μου καὶ αἱ τρίχες τῆς σαρκὸς μου ὠρθώθησαν.» Ἡ αὐτὴ στιγμὴν ἡσθάνθη φρικίας διὰ τρέχουσιν τὸ σῶμα του καὶ αἱ τρίχες τῆς κόμης του ἠνωρθώθησαν. Τότε ἠρώτησε τὴν σύζυγόν του: «Τί ὥρα εἶνε;» αὐτὴ δὲ ἀπήντησεν: «Ἐννέα παρὰ δώδεκα λεπτά. Εἶπε δὲ τότε αὐτῇ: «Σὲ ἐρωτῶ, διότι ὁ Λ... ἀ-

πέθανεν· τὸν εἶδα πρὸ ὀλίγου. Ἡ σύζυγός του προσεπάθησε νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ἦτο πλάνη ἀλλ' αὐτὸς τὴν διεβεβαίωσε μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ὅτι κανὲν ἐπιχειρήμα δὲν θὰ ἴσχυεν ὅπως τὸν πείσῃ νὰ μεταβάλλῃ γνώμην.»

Τοιαύτη εἶνε ἡ γενομένη παρὰ τοῦ Σ... ἀφήγησις. Τὸν θάνατον τοῦ φίλου του Λ... ἔμαθε μόνον κατὰ τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν τὴν τρίτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Λ... εἶχε πράγματι ἀποθάνῃ τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου, κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν παρὰ δέκα λεπτά.

Πρὸς τὴν ἐκθεσιν ταύτην δύναται νὰ παραβληθῇ τὸ ἱστορικὸν γεγονός τὸ ἀναφερόμενον παρὰ τοῦ Ἀγρίππα Ὁδινιᾶ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ καρδινάλιου τῆς Λορραίνης.

«Ἐνῷ ὁ βασιλεὺς εὐρίσκετο ἐν Αὐενιῶνι, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1574 ἀπεβίωσεν ὁ Κάρολος, καρδινάλιος τῆς Λορραίνης. Ἡ βασίλισσα (Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων) εἶχε κατακλιθῇ ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους, παρισταμένων κατὰ τὴν κατάκλισιν τῆς μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑψηλῶν προσώπων τοῦ βασιλείου τῆς Ναυάρρας τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Λυὸν τῶν κυριῶν Ρέτζ, Λιγιερὸλ καὶ Σὼν, ὧν αἱ δύο ἐπεκύρωσαν τὸ περιστατικόν αὐτό. Ἐνῷ ἡτοιμάζετο νὰ καλονυκτίσῃ τοὺς παρισταμένους, διὰ μιᾶς ἀνεσκήρτησε καὶ ἐκαθέσθη ἐπὶ τῆς κλίνης, ἔφερε τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ προσώπου καὶ μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν τοὺς παρестῶτας, δεικνύουσα ἄμα παρὰ πόδας τῆς κλίνης τὸν καρδινάλιον, ὅστις ἔτεινε πρὸς αὐτὴν τὴν χεῖρα. Ἀνέκραξε πολλάκις: «Κύριε καρδινάλιε, δὲν ἔχω τίποτε μαζὶ σας.» Ὁ βασιλεὺς τῆς Ναυάρρας ἔπεμψε τότε ἓνα τῶν ἀκολουθῶν εὐπατριδῶν του εἰς τὴν κατωικίαν τοῦ καρδινάλιου, ὅστις ἐπέστρεψε κομίζων τὴν εἰδησιν ὅτι ὁ καρδινάλιος εἶχεν ἐκπνεύσῃ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν.»

Ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ περὶ τῆς «μεταγενεστέρας ἀνθρωπότητος» δημοσιευθέντι ἐν ἔτει 1882 ὁ Ἀδόλφος δ' Ἀσσιᾶ ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἐξῆς γεγονότος, ἀνακοινωθέντος εἰς αὐτὸν παρὰ τινος γυναικὸς ἐκ Σαὶν-Γκωδᾶν ὡς συμβάντος εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν.

«Ἡμῖν ἀκόμη νεᾶνις, εἶπε, καὶ κατεγινόμενον μὲ τὴν πρεσβυτέραν μου ἀδελφήν. Ἐσπέραν τινὰ κατεκλίθημεν καὶ μόλις εἰχομεν σβύσῃ τὸ κηρίον. Τὸ πῦρ τῆς ἐστίας μὴ σθεσθῆν ἐντελῶς ἐφώτιζεν ἀμυδρῶς τὸν κοιτῶνα. Στρέψασα τὸ βλέμμα πρὸς τὴν ἐστίαν εἶδα πρὸς μεγάλην μου ἐκπληξιν ἱερέα τινὰ καθήμενον πρὸ τῆς πυρᾶς καὶ θερμαινόμενον. Εἶχε τὸ σῶμα, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὸ ἦθος ἐν γένει ἐνός θεοῦ μας, ὅστις κατ' ὅκει εἰς τὰ περιχώρα καὶ ἦτο ἀρχιεπισβύ-
τερος.»

*Ἐπεται συνέχεια

[Μετάφρασις X.]